

land men ogsaa baade paa Fyn og Sjælland, ja, jeg tror endogsaa paa Bornholm, saa at disse Landsdele ogsaa ville komme med ind under den Bevilling, som der altsaa er Tale om at give til Mejeriforeningerne. Og naar der antydningvis blev nævnt, at jo ikke alle Mejerier vare Medlemmer af Mejeriforeningerne, saa kan jeg ikke se, at dette i og for sig kan siges at være en Hindring for i det hele taget at give Mejeriforeningerne den Støtte, som ligger i dette Tilskud og i den deriliggende Anerkendelse for den Virksomhed, som de udfolde gennem Bøtteudstillinger. At den Omstændighed, at de ikke have Medlemmer over hele Landet, og at ikke alle Mejerier ere med, skulde være nogen Hindring derfor, kan jeg ikke se. Der er jo saa mange, som ikke ere Medlemmer af Landboforeningerne, til Trods for, at de her i Henhold til Landbrugsministerens Forslag faa et Tilskud paa 3,000 Kr. Jeg haaber derfor, at Finansudvalget og den højtærede Landbrugsminister ville komme til det Resultat, at der er al Anledning til at give disse 3,000 Kr. til Mejeriforeningernes Udstillinger. — Spørgsmaalet om Konsulenterne har jo været Genstand for adskillig Omtale, og jeg skal ikke komme tilbage dertil. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at det eneste, jeg egentlig sagde under Omtalen af mit Ændringsforslag, var, at jeg mente, at der kunde være Anledning til at tage under Overvejelse en helt anden Ordning af Konsulentspørgsmaalet. Alle de Udtalelser, der ere faldne, have for mig godtgjort, at der virkelig er Grund til at gaa ind paa en anden Ordning. Jeg havde tænkt mig det saaledes, at det blev Privatkonsulenter, saa vare vi sikre paa ikke at faa flere, end Mejerierne have Brug for, og at der kan være Anledning til at yde Støtte fra Statens Side til denne Konsulentvirksomhed uden at lave Konsulenterne til Statseembedsmænd, derom antager jeg, at vi med Lethed kunne opnaa Enighed. Specielt hvad det Punkt angaar, at anvende Konsulenter som Voldgiftsdommere, vil jeg gøre opmærksom paa, at der her ikke er Tale om at ansætte Konsulenter, som absolut skulle fungere som saadanne. Her er blot Tale om at give de Konsulenter, som nu skulle ansættes, enten det nu bliver 7 eller 4, Lov til efter frivillig Overenskomst med vedkommende Smørhandler eller vedkommende Mejeri, ikke alene, for det er noget, der aldrig kan blive Tale om, men i Fællesskab med andre, der ere udnævnte af vedkommende Smørhandler og af vedkommende Mejeri, at assistere ved

en Kendelse om Smørrets Kvalitet. Det er blot det, der er Tale om; at der skulde være nogen særlig Fare ved at give Konsulenterne denne Tilladelse, kan jeg ikke indse. Saa vil jeg endelig gøre en lille bitte Bemærkning om mine Udtalelser om Bevillingen til Landbrugsforedrag eller Landboforeningsforedrag. Jeg har faaet den Opfattelse, at der foreligger en lille Misforstaaelse af mine Udtalelser, og jeg skal derfor henvise til Rigsdagstidenden Sp. 2163. Der vil det ses, at jeg ikke har sagt, at jeg ikke ønskede disse Foredrag; det er blot Ordningen af Foredragene, jeg har kritiseret, og den er ogsaa kritiseret fra anden Side, saa jeg tror, at jeg er i fuld Overensstemmelse med Flertallet af de Udtalelser, der ere faldne. Der kunde jo have været Anledning til — jeg har ikke nævnt det tidligere, men skal blot nævne det nu — at gøre opmærksom paa, at foruden det, at det synes at være saaledes, at disse Foredrag samle meget faa Tilhørere, er det ogsaa overordentlig kostbare Foredrag. Hvis det saa oven i Købet, som det blev antydet, er det samme Foredrag, der rejses rundt med, saa bliver det endnu grellere, naar vi se, at her paa Sjælland har et Foredrag kostet 44 Kr. 50 Øre, paa Fyn 54 Kr. 50 Øre, medens vi i Jylland ere meget beskednere, thi der har det kostet knap nok 34 Kr. Tager man dette med i Betragtning, synes jeg nok, der er Anledning til at kritisere hele denne Ordning. Jeg ønsker ikke at forstaaes saaledes, som om jeg sagde, at vi ingen landøkonomiske Foredrag skulle have, de have deres Betydning, men jeg tror, man kunde finde en heldigere Ordning af denne Foredragsvirksomhed i al Almindelighed. Det er det, jeg har henstillet, og som jeg henstiller paa ny til vedkommendes Overvejelse. Idet jeg i øvrigt anerkender de velvillige Udtalelser, der ere faldne angaaende begge de to Spørgsmaal, hvorom jeg har stillet Ændringsforslag, saavel fra den højtærede Ordfører som fra den højtærede Landbrugsminister, skal jeg herved tillade mig at tage begge disse to Ændringsforslag tilbage.

Anden Viceformand (Trier): Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 uden for Udvalgets Liste ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). De ere da bortfaldne.

Jungersen: Jeg skylder en Tak til den højtærede Landbrugsminister for de